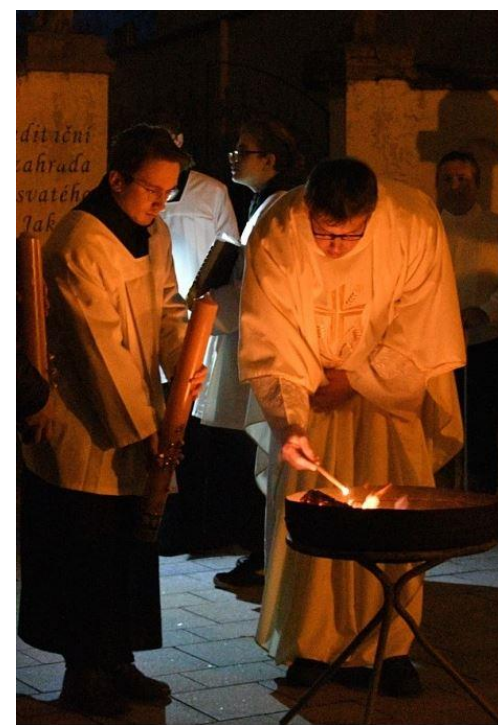

Fazní listy 2/24

List farností: Lipník nad Bečvou, Osek nad Bečvou, Týn nad Bečvou

V Lipníku nad Bečvou
24. března 2024

**JÁ VÍM, ŽE MŮJ VYKUPITEL ŽIJE. ALELUJA!
CTĚME SLOVO BOŽÍ VDĚČNĚ, VŮDCEM BUĎ NÁM BEZPEČNÝM,
BYCHOM PLESAT MOHLI VĚČNĚ JEDNOU S KRISTEM VZKRŘÍŠENÝM. ALELUJA**

PANE JEŽÍŠI,

ty jsi vjel do Jeruzaléma jako král. Lidé tě vítali s jásotem. Ale po několika dnech se nálada obrátila. Také naše životní cesta zná ocenění i protivenství. Zůstáváš však králem i ve velkém opovrzení a týrání. Uč mě, Pane Ježíši, jít cestou s tebou, aby také moje cesta vedla přes kříž do slávy. Kéž světlo Velikonoc prozařuje všechny mé cesty, temnotu i utrpení, abych šel/šla s tebou statečně dál do pravého života.

VEČER PŘED TVÝM UMUČENÍM

Večeřel jsi se svými učedníky. USTANOVIL JSI PAMÁTKU SVÉ LÁSKY a SVÁTOST KNĚŽSTVÍ. Daruj mi, prosím, nový pohled na tajemství eucharistie.

EUCCHARISTIE

zůstane vždycky vrcholem našich modliteb, vrcholem lásky, nic jiného ji nenahradí, vyznává v malém průvodci modlitbou SRDCEM K SRDCI francouzský kněz a vychovatel delikventní mládeže Guy Gilbert a nadšeně pokračuje: Do mých holých rukou sestupuje Kristus, Boží Syn, když ho volám, to je absolutně fantastické. I po pětáctyřiceti letech to pořád nechápu. A přece když říkám: „Toto je moje tělo, toto je moje krev“, je tu Kristus – pod způsobou chleba a vína. Vždycky mne to nadchne.

Po večeři ses odebral s učedníky do Getsemanské zahrady. Učedníci propadli únavě a tys byl vystaven osamělosti, strachu, až ses probojoval k modlitbě, kterou učíš i nás: Otče, staň se tvá vůle.

O VELKÉM PÁTKU

Uctíváme tvůj kříž. Znamení vykoupění. Slavíme, že tvá láska je silnější než smrt. Znamením kříže posvěcuješ člověka až do posledního vlákna jeho bytosti. Klaníme se ti, Pane Ježíši Kriste, a děkujeme ti, neboť svým křížem jsi vykoupil svět.

Koruna

Obejmout jeho hlavu s prvními vlásky v Betlémě pod hvězdou vlídně skloněnou v Nazaretě laskanou rukama Marie kdo ji k sobě přitiskne s korunou trnovou

(kněz a básník Jan Twardowski)

SKUTEČNĚ VSTAL Z MRTVÝCH

Udalo se nepochopitelné. Ježíšův příběh neskončil s konečnou platností strašlivou smrtí na Velký pátek. Došlo k události, FARNÍ LISTY 2/2024

kteřá od základu změnila situaci. Odpověď víry na tuto událost – zprvu spíše plachá, váhavá, pochybující, jak to Nový zákon zcela otevřeně líčí, ale potom stále jasnější a jednoznačnější – tato odpověď zní: Kristus vstal z mrtvých. Skutečně vstal. Apoštolům se toto vyznání stává věcí tak závažnou, že se mu oddávají na život a na smrt a své vyznání zpečetují radikální změnou života a většinou i mučednickou smrtí. (...) Ve velikonočních událostech nejde o události v naší režii, nýbrž o Boží iniciativu, nikoli o možnost lidskou, nýbrž o skutečnost Boží. Zprvu pochybující – velikonoční svědek Tomáš vyznává tváří v tvář Zmrtvýchvstalému nakonec: „Můj Pán, můj Bůh.“ Různíci se zprávy o zmrtvýchvstání jsou jen přiměřené nepochopitelnosti této události. Odpovědí na zmrtvýchvstání je zvěst a víra. Nastoupená cesta svědectví a služby malého křesťanského stádece, vedoucí přes všechny hranice tehdejšího světa. Kroky naděje odpovídají velikonoční perspektivě. Z ní a ve vztahu k ní žije křesťanská víra.

(J.M. Lochman: O smyslu křesťanských svátků)

OPŘENÍ O ZMRTVÝCHVSTÁNÍ JEŽÍŠE KRISTA

„Věříme ve zmrtvýchvstání všeho rozdrčeného a usmrceného... Průlomem otevřeného hrobu, který prorazil Kristův kříž, proniká do světa proud zmrtvýchvstání a života. To jsou Velikonoce a to je velikonoční víra.“

(L. Ragaze)

HLÁSAT RADOSTNOU ZVĚST

V katedrále sv. Václava v Olomouci v pátek 9. února v poledne ohlásil apoštolský nuncius Jude Thaddeus Okolo, že papež František jmenuje 15. olomouckého arcibiskupa a metropolitu moravského – Mons. Josefa Nuzíka. Jeho heslo **Hlásat radostnou zvěst** je napsáno na pásce pod modrým štítem znaku s šachovaným trojvrším, které odkazuje na rodnou farnost Strání v hornatém, česko-slovenském pohraničí, z něhož vyrůstá lilie, atribut sv. Josefa, křestního biskupova patrona. Lilie je provázena dvěma klasy, které symbolizují jeho původ ze zemědělské rodiny a zároveň parafrázují heslo na podoběnství o rozsévání z Lukášova a Matoušova evangelia:

„Vyšel rozséváč rozsívat. Když rozsíval, padla některá zrna podél cesty, a přiletěli ptáci a sezobali je. Jiná padla na

skalnatou půdu, kde neměla dost země, a hned vzešla, protože nebyla hluboko v zemi. Ale když vyšlo slunce, spálilo je; a protože neměla kořen, uschla. Jiná zas padla mezi trní; trní vzrostlo a udusilo je. A jiná zrna padla do dobrého země a dala užitek, některé sto zrn, jiné šedesát a jiné třicet. Kdo má uši, slyš!“ (Mat 13,3-9; L 8,4-8)

Výklad podoběnství: (Mat 13, 18-23; L 8,11-15).

JEHO EXCELENCE MONS. MGR. JOSEF NUZÍK 15. ARCIBISKUP OLOMOUCKÝ, METROPOLITA MORAVSKÝ

Narodil se 25. července 1966. Vyrůstal v zemědělské rodině ve Strání. Má čtyři bratry a šest sester. Po maturitě roku 1984 pracoval do roku 1989 ve Slovácích strojírnách v Uherském Brodě jako soustružník. V této době také absolvoval základní vojenskou službu. Na podzim roku 1989 začal studovat na Římskokatolické teologické fakultě v Praze, po roce přešel na Cyrilometodějskou teologickou fakultu v Olomouci. Na kněze byl vysvěcen arcibiskupem Janem Graubnerem 17. června 1995. Svou kněžskou stopu zanechal v Novém Jičíně, Libhošti, Sedlnicích, Luhačovicích, Pozlovicích, Nivnici, Korytné, ve Štíplě, Hvozdné, byl děkanem vizovického děkanátu. V letech 2005 až 2009 byl vicerektorem kněžského semináře v Olomouci, potom generálním vikářem olomoucké arcidiecéze, v roce 2017 přijal biskupské svěcení, stal pomocným biskupem, v červenci 2022 byl zvolen administrátorem olomoucké arcidiecéze. 9. února 2024 ho papež František jmenoval 15. olomouckým arcibiskupem. Uvedení do úřadu se připravuje na 13. duben 2024.

Dobrotivý Otče, děkujeme za našeho nového arcibiskupa Josefa a prosíme, chraň ho a zehnej mu.

CO PATŘÍ K PODSTATĚ KATOLICKÉ VÍRY

Ptá se publicista Peter Seewald, odpovídá Josef Ratzinger:

Patří k ní, že věříme, že Kristus je živý, vtělený Syn Boží, který se stal člověkem; že skrze něj věříme v Boha, trojjediného Boha, Stvořitele nebe a země; věříme, že tento Bůh se tak snížil, tak umenšil, že se stará o člověka a utváří s ním dějiny, jejichž privilegovaným místem sdělení je církev. Církev přitom není pouhé lidské

SLOVO OTCE LIBORA

Milí farníci,

vstupujeme do nejintenzivnějšího týdne celého liturgického roku. Má přiléhavý název Svatý týden. Jsme svědky a rozjímáme o mimořádných událostech naší spásy. Pán Ježíš vzal na sebe naše hříchy a zaplatil cenu, kterou každý hřích stojí – cenou za hřích je smrt. Ježíš ji zaplatil za nás, abychom my měli život a měli ho v hojnosti, nejen do času. Díky Kristově poslušnosti a pokoře mohla být smrt a hřích poražen Jeho zmrtvýchvstáním a nám se nabízí cesta k životu, který nekončí. K Životu, který je Bůh sám. K životu ve svatosti. Po 40 dnech postní doby je před námi 50 dní doby velikonoční. 40 dní jsme se snažili usebrat, něco si odříct, trochu upozadit sebe sama a dát větší prostor Bohu. Nyní je před námi 50 dní radosti, kdy se můžeme kochat vědomím, že Ježíš je vítěz a že skrze Něho i mně může patřit vítězství. On to nepodstupoval pro sebe, ale pro nás. Buďme tedy radostnými křesťany. Přijměme s pokorou a důvěrou kříž, který nám život přináší a radujme se, že Ježíš jeho tíží nadlehčuje a že dřív nebo později s Jeho pomocí bude i tento kříž zlomen. Nejsme přece děti smrti, tmy, ale světla, života, Zmrtvýchvstalého!

Přeji vám všem zakusit radost z vítězství zmrtvýchvstalého Pána!

o. Libor

zřízení – byť v ní nemůžeme přehlédnout tolik lidského. K víře patří bytí s církví a v církvi, ve které se společně žije podle Písma.

Jednou jste řekl, že křesťanská víra není teorie, ale událost.

To je velmi důležité. Ani u Krista není podstatné, že hlásal určité ideje, což samozřejmě dělal také. Bůh vstoupil do světa a jednal, je to tedy akce, realita, nejen myšlenkový výtvar – křesťanem se stávám tím, že věřím této události.

Co vás osobně na katolictví nejvíce fascinuje?

Fascinující je to, že i my jsme součástí této velké živé události, což po lidské stránce je něčím zvláštním. Že instituce s tolika lidskými slabostmi a selháními přesto pokračuje ve své kontinuitě, a že já, tím, že spolu s ostatními v tomto velkém společenství žiji, jsem spojen se všemi živými i mrtvými, že ve společenství církve nacházím jistotu o tom, co je

v mém životě podstatné – totiž Boha, který je mi nakloněn. Je to jistota, se kterou mohu žít a umřít.

Kdo se stane tak malým jako dítě, ten je v nebeském království největší, říká se v Novém zákoně u Matouše.

Naše víra hlásá, že zvláštní Boží velikost se zjevuje právě v bezmocnosti. Hlásá, že trvalá síla dějin je právě v milujícím člověku, tedy v síle, která se nedá měřit kategoriemi moci. Aby ukázal, kdo je, zjevil se Bůh vědomě v bezmoci Nazareta a Golgoty. Není tedy největší ten, kdo dokáže nejvíce ničit – ve světě je potenciál ničení stále ještě považován za důkaz moci – ale docela naopak, i ta nejnepatrnější síla lásky je větší než největší síla ničení.

(P. Seewald: *Joseph kardinál Ratzinger – Rozhovory o křesťanství na přelomu tisíciletí*)

A VE VAŠEM SRDCI AŽ VLÁDNE POKOJ KRISTŮV (KOI 15)

Kristus po svém vzkříšení přichází mezi apoštoly s pozdravem POKOJ VÁM. Mít v srdci pokoj je nedílnou součástí křesťanského povolání. Mám za to, že z duchovního hlediska je to něco naprosto nezbytného, říká J. Philippe, autor knížky o blahoslavenstvích, z níž jsme vycházeli i v minulém čísle FL, a pokračuje: Čím delší cestu dějinami má církev za sebou, tím naléhavěji se potřebuje vrátit k uplatňování všech blahoslavenství, zvláště toho v pořadí podle sv. Matouše sedmého: „Blaze těm, kdo působí pokoj.“ Stojí před námi naléhavé pozvání, abychom se nechali obdarovat Kristovým pokojem, abychom ho přijali do svého srdce. První povinností křesťana není být dokonalý, ani mít vyřešené všechny problémy, nýbrž mít v srdci pokoj.

„Je to vlastně náš jediný mravní úkol: zkyprít v sobě široké plochy pro setbu pokoje, pro stále větší míru pokoje, aby jej mohl člověk vyzařovat pro druhé. Čím bude více pokoje v nás, tím klidnější bude i náš rozbouraný svět.“ (Etty Hillesum uprostřed války v r. 1942)

Nemám-li v srdci pokoj, snadno mne zasáhnou všechny síly, jež působí rozdělení, do svého víru mne vtáhnou spirály strachu a násilí, které zmítají světem. Každý koutek mé bytosti, kde nevládne Kristův pokoj, je úchytem pro zlo, branou otevřenou ďáblu, rozkladným silám, jejichž pomocí chce svět strhnout do záhuby. Během 20. století se to potvrdilo často.

Všechna blahoslavenství naznačují cesty k vnitřnímu pokoji: chudoba srdce – pokora; slzy a útěcha – kdo prošel zkouškou a zakusil Boží útěchu, tomu se dostává milosti pokoje, který předává druhým; hlad a žízeň po spravedlnosti – *Hojný pokoj mají ti, kdo milují Boží Zákon* (Ž 119); prokazování milosrdenství – milosrdný člověk dojde pokoje, kdo nedokáže odpouštět, nebude mít pokoj nikdy; čistota srdce – kdo miluje pravou a nezištnou láskou, nalezne pokoj.

DUCHOVNÍ OBNOVA

2. března 2024

Duchovní otec Libor Churý pozval do našich farností k postní duchovní obnově otce Víta Hlavicu, rektora AKS v Olomouci. Protože pozvání přijal, prožili jsme s ním dobré a pěkné sobotní dopoledne v naslouchání a rozjímání. Rozcházelí jsme se po Křížové cestě v kostele sv. Jakuba. Protože je Rok

modlitby, všechny myšlenky obnovy vedly k modlitbě, k jejímu prohloubení jako rozhovoru s Bohem v čase, který nám Bůh dává, v době postní, v době přípravy proměn našeho srdce na Velikonoce. Tak jako se v postní době snažíme vystavit se dobru, tak bychom se měli bránit zlu po celý rok, nezahrávat si se zlem, pamatovat, že hřích má stupně, začíná drobností. „Nebudeš-li konat dobro, hřích se uvelebí ve dveřích a bude po tobě dychtit; ty však máš nad ním vládnout,“ řekl Hospodin Kainovi, čteme v knize Genesis 4,7-8, připomněl o. Vít. Uváděl příklady ze života od dětství, kdo byl ukazatelem slovy i skutky na jeho cestě a evokoval tak i naše vzpomínky, které potvrzovaly jeho slova, že nejvíce se naučím od toho, koho mám rád. A jak mohu zvroucnět modlitbu? Například tím, že alespoň občas během roku budu prožívat dny Svatého týdne – zvláště Zelený čtvrtek, Velký pátek a Bílou sobotu. Nebo budeme s Ježíšem v Betanii v Lazarově domě naplněném vůní drahocenného oleje z pravého nardu, jímž Marie pomazala Ježíši nohy (Jan 12, 1-11), buďme tam se srdcem napěchovaným láskou jako ona, mějme čas pro Boha. Modlit se můžeme kdekoli, i krátce, ale opravdově.

Díky oběma duchovním otcům za nám darovaný čas pro Pána.

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ
na bohoslužbu
s uvedením do úřadu
15. arcibiskupa olomouckého
MONS. JOSEFA NUZIKA
V SOBOTU 13. DUBNA 2024 V 10.00 HODIN
V KATEDRÁLE SV. VÁCLAVA V OLOMOUCI
OD 14.00 HODIN BUDE U KATEDRÁLY PŘÍLEŽITOST
K BLAHOPŘÁNÍ A SETKÁNÍ S ARCIBISKUPEM
ODPOLEDNÍ PROGRAM
14.00 MODLITBA CHVAL V KOSTELE PANNY MARIE SNĚŽNÉ
15.00 ADORACE S POŽEHNÁNÍM V KOSTELE PANNY MARIE SNĚŽNÉ
16.00 VARHANNÍ KONCERT V KOSTELE SV. MOŘICE

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ ...

Březen

24.3.	neděle	Květná neděle – v 9.15 svěcení ratolestí a průvod od kaple sv. Josefa do kostela sv. Jakuba; velikonoční zpověď od 14 do 16 hodin - Lipník n. B.
28.3.	čtvrtek	Zelený čtvrtek – nácvik ministranti od 17.00, mše sv. od 17.30
29.3.	pátek	Velký pátek: 8.00 – modlitba breviáře, od 9.00 nácvik ministranti, od 11.00 Křížová cesta od kostela sv. Jakuba ke kapli sv. Anny, od 17.30 Velkopáteční obřady
30.3.	sobota	Bílá sobota: 8.00 modlitba breviáře, od 9.00 nácvik ministranti, od 10 do 15 hod. modlitby u Božího hrobu, od 20.00 vigilie Zmrtvýchvstání
31.3.	neděle	Boží hod velikonoční – Slavnost Zmrtvýchvstání Páně; mše sv. ve farnostech jako v neděli. Žehnání pokrmů. Začíná letní čas.

Duben

1.4.	pondělí	Velikonoční pondělí – mše sv. v 8.00 v Lipníku
4.4.	čtvrtek	Velikonoční čtvrtek – Kinokavárna v kult. domě ECHO – od 18.30. Promítání studentských filmů z letního filmového festivalu POD NEBESY
5.4.	pátek	Velikonoční pátek – první pátek v měsíci
7.4.	neděle	2. neděle velikonoční – Božího milosrdenství: od 15.00 ve sv. Jakubu Korunka k Božímu milosrdenství
8.4.	pondělí	Slavnost Zvěstování Páně
13.4.	sobota	Uvedení biskupa Josefa Nuzicka do úřadu olomouckého arcibiskupa. Florbalový turnaj pro mládež v Hranicích
14.4.	neděle	3. neděle velikonoční
21.4.	neděle	4. neděle velikonoční – Dobrého pastýře: od 15.00 – společná modlitba Cesty světla – Meditační zahrada (za nepříznivého počasí v kostele sv. Jakuba)
23.4.	úterý	Svátek sv. Vojtěcha
24.4.	středa	Sv. Jiří
25.4.	čtvrtek	Svátek sv. Marka
27.4.	sobota	Ministrantský den – Olomouc
28.4.	neděle	5. neděle velikonoční
29.4.	pondělí	Svátek sv. Kateřiny Sienské

Květen

1.5.	středa	Sv. Josef Dělník; hody v Oldřichově
3.5.	pátek	Svátek sv. Filipa a Jakuba, 1. pátek v měsíci
5.5.	neděle	6. neděle velikonoční
6.5.	pondělí	Sv. Jan Sarkander
8.5.	středa	Panna Maria, Prostřednice všech milostí. Státní svátek
9.5.	čtvrtek	Slavnost Nanebevstoupení Páně
12.5.	neděle	7. neděle velikonoční; Den matek
19.5.	neděle	Slavnost Seslání Ducha Svatého – Boží hod svatodušní

FARNÍ LISTY vydala Římskokatolická farnost Lipník nad Bečvou. Vychází pro vnitřní potřebu farností Lipník nad Bečvou, Týn nad Bečvou, Osek nad Bečvou za přispění firmy TRUMF International. **Neprodejné!**

Starší čísla Farních listů a aktuální informace o životě farnosti najdete na internetové adrese www.farnostlipnik.cz

Tisk: TRUMF International, www.trumf.cz, www.koreni-vareni.cz

Příspěvky do Farních listů můžete donést na faru v Lipníku nebo zaslat na e-mail: falipniknb@ado.cz